

Άρθρο 5: ΤΑΞΙΔΕΥΟΝΤΑΣ ΣΤΟ ΧΡΟΝΟ, ΠΛΟΗΓΩΝΤΑΣ ΣΤΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ Επικοινωνιακή θύελλα της ανθρώπινης πορείας στην τρίτη χιλιετία

Το ανθρώπινο όν έμαθε, μετά από αιώνες ύπαρξης, να αψηφά το αιώνιο και να εξοικειώνεται με το εφήμερο. Επί αιώνες έθεσε τον λόγο του μπροστάρη στους μακρινούς και δύσβατους δρόμους που η ζωή τού έφερνε στο διάβα. Μέσω της προφορικής του παράδοσης κατάφερε να διαδώσει με εξαίσιον τρόπο τις εμπειρίες του και τις ανθρώπινες γνώσεις. Όταν άρχισε να γράφει, βάλθηκε να καταγράψει τις εκτεθειμένες σε όλες τις δίνες τής ιστορίας του ανθρώπινες παραδοξολογίες. Όταν έβαλε τις ιδέες του σε βαλίτσες, άρχισε να ταξιδεύει γκρεμίζοντας τα σύνορα του παγκόσμιου και του τοπικού. Αργότερα, άφησε τις ιδέες του να ταξιδέψουν στο σύμπαν, «απελευθερωμένες από ρίζες και γη», σκιαγραφώντας έτσι μια από τις μεγαλύτερες περιπέτειες της ανθρώπινης επικοινωνίας και παγκοσμιοποιούμενος ο ίδιος στο Διαδίκτυο της κυβερνητικής απεραντοσύνης.

Από ανθρώπινα όντα με σάρκα και οστά, με ταυτότητα διαμορφωμένη εκ γενετής στον τόπο-Γη, προορισμένοι να ζήσουμε Τη ζωή, βρισκόμαστε ξαφνικά «δέσμιον» μιας νέας ανθρώπινης κωδικοποίησης, που κάποιοι αποκαλούν «κύμνο στην ελευθερία και χώρο ελευθερίας».

Στη νέα μας ζωή, τα νέα στοιχεία τής ταυτότητάς μας καθορίζονται ολοένα και περισσότερο μέσω μιας κυβερνο-πραγματικότητας. Μαθαίνουμε να αυτοαποκαλούμαστε «χρήστες του internet», οι νέοι χώροι μας είναι οι δικτυακοί ιστότοποι μέσα από τους οποίους πλοηγούμε χρησιμοποιώντας δικτυακά ιστολόγια στο ταξίδι μας ανά τον κόσμο, αφήνοντας κάθε είδους πληροφορία να κυκλοφορεί, δημιουργώντας νέα συναισθήματα, μετατρέποντας την παγκοσμιοποιημένη μας ζωή σε ένα «www.o kosmos-kai-ego».

Κυβερνο-ζωή, υπαρξιακό κυβερνο-σταυροδρόμι, πλανητική κυβερνο-συνάντηση, ελλοχεύουσα κυβερνο-οικειότητα, τεχνολογική κυβερνο-πολιορκία, κωδικοποιημένη κυβερνο-μαγεία, χειραγωγημένη κυβερνο-οικειότητα, προκλητική κυβερνο-μοναξιά, κατασκοπευμένο κυβερνο-εγώ, κυβερνοναύτης, κυβερνο-ερωτευμένοι, *high-tech* κυβερνο-εγώ.

Έχουμε μπει σε μια επικοινωνιακή θύελλα όπου, από το σπίτι μας, από ένα ξενοδοχείο ή ένα καφέ, περιμένοντας μια πτήση σε οποιοδήποτε αεροδρόμιο του κόσμου, από το πιο μικρό χωριό τού πλανήτη, απ' οποιαδήποτε οθόνη οποιοδήποτε υπολογιστή, οι ιδέες μας ταξιδεύουν, τα «ρίσκα» μας αρμενίζουν, η κατανάλωση μας παγκοσμιοποιεί, η πληροφόρηση μας διεθνοποιεί, το ταξίδι στον κυβερνοχώρο μάς πολιορκεί, η καλή τεχνολογία ανοίγει βιβλιοθήκες και «εικονικά» μουσεία, η κακή τεχνολογία παραμονεύει την ιδιωτική μας ζωή. Η ανάβαση προς το παγκόσμιο παιανίζει τον υπέροχο ή επικίνδυνο «κύμνο εις την ελευθερία».

Μολαταύτα, ζούμε σ' έναν κόσμο στον οποίο κάποιοι γέροντες αφρικανοί, οι *γκριότς*, επιμένουν ακόμη και τώρα να μεταλαμπαδεύουν τη λατρεία τού λόγου περπατώντας από χωριό σε χωριό, σ' έναν κόσμο στον οποίο κάποιοι γέροι σαμάνοι τής ζούγκλας των Άνδεων θεραπεύουν δια της μαγείας τού λόγου και της πίστης, στον οποίο κάποιοι ψαράδες από τη Μπαρράκα της Κούβας, κάποιοι αγρότες από το Τσιβιά του Περού, ο γείτονάς μας απέναντι, οι ίδιοι οι γονείς μας και εκατομμύρια άλλα ανθρώπινα όντα δεν γνωρίζουν και ούτε θα μάθουν ποτέ την μαγική μηχανή για να ταξιδέψουν στο σύμπαν. Παρ' όλα αυτά, οι γνώσεις τους, οι τεχνικές τους, οι πεποιθήσεις τους, οι παραδόσεις τους, οι γλώσσες τους, τα συναισθήματά τους, δεν παύουν να αποτελούν πανάρχαιες αξίες των μακρινών ταξιδιών τής ανθρωπότητάς μας.

Μεταξύ πληροφόρησης και συναισθήματος, καλού ή κακού, η ρότα μας απαιτεί εν πάση περιπτώσει καλό σκαρί, καλό τιμονιέρη, καλή πλοήγηση. Ίσως τότε να κατανοήσουμε καλύτερα την εύθραυστη και μαγική κλωστή που ενώνει το αιώνιο με το εφήμερο.